

2) Az Atlantic Dawn Ltd, az Antarctic Fishing Co. Ltd, az Atlantean Ltd, a Killybegs Fishing Enterprises Ltd, a Doyle Fishing Co. Ltd, a Western Seaboard Fishing Co. Ltd, az O'Shea Fishing Co. Ltd, az Aine Fishing Co. Ltd, a Brendelen Ltd, a Cavankee Fishing Co. Ltd, az Ocean Trawlers Ltd, Eileen Oglesby, Noel McGing, a Mullglen Ltd, a Bradan Fishing Co. Ltd, Larry Murphy, Paucic Conneely és Thomas Flaherty, a Carmarose Trawling Co. Ltd, valamint a Colmcille Fishing Ltd maguk viselik saját költségeiket.

(¹) HL C 285., 2008.11.8.

A Bíróság 2009. április 3-i végzése — VDH Projektentwicklung GmbH és Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(C-387/08. P sz. ügy) (¹)

(Fellebbezés — Intézményi mulasztás megállapítása iránti kereset — A jogsértés orvoslására irányuló, a 3 cikk (2) bekezdésében előírt eljárás Bizottság általi megindításának elmulasztása — Természetes és jogi személyek — Közvetlen érintettség — Elfogadhatatlanság)

(2009/C 205/30)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: VDH Projektentwicklung GmbH és Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH (képviselő: C. Antweiler ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-185/08. sz., VDH Projektentwicklung GmbH és Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH kontra Bizottság ügyben 2008. június 25-én hozott végzése elleni fellebbezés, amellyel az Elsőfokú Bíróság — mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant — elutasította a Bizottság általi intézményi mulasztás megállapítása iránt azon oknál fogva benyújtott keresetet, hogy a Bizottság egy építési beruházásra vonatkozó koncesszió létesítésével kapcsolatban, valamint egy fővállalkozói szerződés odaítélésével kapcsolatban elmulasztotta a jogsértés orvoslására irányuló, a 89/665/EGK irányelv 3. cikkében előírt eljárás haladéktalan megindítását és a Németországi Szövetségi Köztársaságnak az említett irányelv 3. cikkének (2) bekezdése szerinti értesítését — Természetes és jogi személyek által intézményi mulasztás megállapítása iránt benyújtott keresete — A felperes azon aktus általi közvetlen érintettségének szükségessége, amellyel kapcsolatban az érintett intézménnyel szemben intézményi mulasztás elkövetésére hivatkozik

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A VDH Projektentwicklung GmbH és Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH maga viseli saját költségeit.

(¹) HL C 141., 2009.6.20.

A Bíróság (hetedik tanács) 2009. április 24-i végzése (a Monomeles Protodikeio Athinon [Görögország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Archontia Koukou kontra Elliniko Dimosio

(C-519/08. sz. ügy) (¹)

(Az eljárási szabályzat 104. cikke 3.§-ának első bekezdése — Szociálpolitika — Az 1999/70/EK irányelv — A határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. és 8. szakasza — Határozott idejű munkaszerződések a közszektorban — Egymást követő szerződések — A munkavállalóknak nyújtott védelem általános szintjének csökkentése — A visszaélések megakadályozását célzó intézkedések — Szankciók — A határozott idejű munkaszerződések határozatlan idejű szerződésekévé történő átalakításának abszolút tilalma a közszektorban — Az irányelv helytelen átültetésének következményei — Összhangban álló értelmezés)

(2009/C 205/31)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Monomeles Protodikeio Athinon

Az alapeljárás felei

Felperes: Archontia Koukou

Alperes: Elliniko Dimosio

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Monomeles Protodikeio Athinon — Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.) melléklete 5. és 3. szakaszának értelmezése — Az egymást követő, határozott idejű munkaszerződések korlátozás nélküli megújítását igazoló objektív okok — Az ilyen szerződések megkötésének a nemzeti szabályozás által előírt kötelezettsége — A munkavállalók védelmi szintjét csökkentő, átültetést végrehajtó szabályozás elfogadásának tilalma — A csökkentés fogalma

Rendelkező rész

- 1) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.) mellékletét képező, a határozott ideig tartó munkaviszonyról 1999. március 18-án kötött keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontjának a) alpontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az egymást követő, határozott idejű munkaszerződések olyan alkalmazása, amely alkalmazást pusztán az a körülmény igazol, hogy ezt valamely tagállam általános törvényi vagy rendeleti rendelkezése írja elő. Az „objektív okok” e szakasz értelmében vett fogalma éppen ellenkezőleg azt követeli meg, hogy e sajátos jellegű, a nemzeti szabályozásban előírthoz hasonló munkaviszony alkalmazását olyan konkrét elemek fennállása igazolja, amelyek különösen a szóban forgó tevékenységtől és ennek gyakorlása feltételeitől függenek.
- 2) A határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely az egymást követő határozott idejű munkaszerződések visszaélészerű alkalmazásának megelőzését célzó intézkedések jogcímén az ilyen szerződések maximális teljes időtartamának tiszteletben tartását elrendelve a munkavállalók bizonyos kategóriáit illetően kivételeket ír elő ez utóbbi korlátozás alól, tekintettel arra, hogy e munkavállalókra legalább egy, a szóban forgó szakaszban szereplő, egymást követő határozott idejű munkaszerződések visszaélészerű alkalmazásának megelőzését célzó intézkedés vonatkozik.
- 3) A határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely az egymást követő határozott idejű munkaszerződések visszaélészerű alkalmazásának megelőzését célzó intézkedések jogcímén a munkabér és végkielégítés kifizetését, valamint büntetőjogi és fegyelmi szankciókat ír elő, amennyiben az alkalmazási feltételek, valamint a nemzeti jog releváns rendelkezéseinek hatékony végrehajtása megfelelő intézkedésnek bizonyulnak az egymást követő határozott idejű munkaszerződések közigazgatás általi visszaélészerű alkalmazásának szankcionálása tekintetében, aminek ellenőrzése a nemzeti bíróság feladata.
- 4) A határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy amennyiben az érintett tagállam nemzeti jogrendje a közszféra vonatkozásában nem ír elő egyéb hatékony intézkedéseket az egymást követő határozott idejű munkaszerződések visszaélészerű alkalmazásának megelőzése vagy — adott esetben — szankcionálása tekintetében — aminek ellenőrzése a nemzeti bíróság feladata — e rendelkezéssel ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás, mivel ez időbeli hatálya miatt nem alkalmazható azon egymást követő határozott idejű munkaszerződésekre, amelyeket az 1999/70 irányelv átültetésére előírt határidő lejártát követően kötöttek vagy újítottak meg, ugyanakkor ezek e szabályozás hatálybalépésekor vagy az ezen időpontot megelőző három hónapos időszak bármely időpontjában már nem voltak érvényesek.
- 5) Az alapügyben szereplőkhöz hasonló körülmények között a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy ha az érintett tagállam nemzeti jogrendje a szóban forgó szféra vonatkozásában egyéb hatékony intézkedéseket tartalmaz az ugyanezen 1. pont értelmében vett, egymást követő határozott idejű munkaszerződések visszaélészerű alkalmazásának megelőzése vagy — adott esetben — szankcionálása tekintetében, e rendelkezéssel nem ellentétes az a nemzeti jogszabály alkalmazása, amely kizárólag a közszféra vonatkozásában feltétlen módon megtiltja az olyan határozott idejű munkaszerződés határozatlan idejű munkaszerződéssé alakítását, amelyeket — mivel tárgyuk a munkáltató állandó és tartós szükségleteinek kielégítése — visszaélészerűnek kell minősíteni. A nemzeti bíróság feladata azonban annak értékelése, hogy az alkalmazási feltételek, valamint a nemzeti jog releváns rendelkezéseinek hatékony végrehajtása milyen mértékben bizonyulnak megfelelő intézkedésnek az egymást követő határozott idejű munkaszerződések közigazgatás általi visszaélészerű alkalmazásának szankcionálása tekintetében.
- 6) A határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal főszabály szerint nem ellentétes az, hogy az egymást követő határozott idejű munkaszerződéseknek a közszférában történő visszaélészerű alkalmazására vonatkozó jogviták a közigazgatási bíróságok kizárólagos hatáskörébe tartozzanak. A nemzeti bíróságnak kell azonban ügyelnie arra, hogy a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot a tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elveinek tiszteletben tartása mellett biztosítsák.
- 7) A határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 8. szakaszának 3. pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti rendelkezés, amely a határozott idejű munkaszerződés visszaélészerű alkalmazásának megállapítása tekintetében az olyan korábbi nemzeti jogszabályokhoz viszonyítottan ír elő további feltételeket, mint különösen a magánszféra munkavállalói munkaszerződéseinek kötelező megszüntetéséről szóló 2112/1920 törvény 8. cikkének (3) bekezdése, mivel e feltételek csak a határozott idejű munkaszerződést kötött munkavállalók korlátozott csoportját érintik, illetve e feltételeket a hivatkozott keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontja értelmében vett, egymást követő határozott idejű munkaszerződések visszaélészerű alkalmazásának megelőzésére irányuló intézkedések elfogadása kiegyenlíti, aminek ellenőrzése a nemzeti bíróság feladata.
- 8) A nemzeti bíróság feladata, hogy a vonatkozó nemzeti rendelkezéseket a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakaszának 1. pontjával és 8. szakaszának 3. pontjával a lehető legteljesebb összhangban értelmezze, és hogy ennek keretében eldöntse, hogy egy olyan nemzeti rendelkezés, mint a 2112/1920 törvény 8. cikkének (3) bekezdése alkalmazható-e az alapügyben ugyanezen nemzeti jog egyéb rendelkezései helyett és helyén.

(¹) HL C 44., 2009.2.21.